

Calendar de Studiu biblic 2021
"Slujind pe Domnul ca rob credincios și
înțelept" (Matei 24:45-46)

Biserica Creștină Baptistă
"Sfânta Treime" Constanța

Str. Luminișului, nr. 6, Constanța, România 900589
 Telf/fax: 0241-633-845E-mail: office@sfantatreimect.ro
 Website: www.sfantatreimect.ro

BULETIN DUMINICAL

Anul X, Nr. 118, 01 MARTIE 2021

MARTIE

A. Slujiți Domnului în lucrarea Lui

- 07.03 – Fii dedicat în reabilitarea celor pierduți – Filimon (v.17);
 14.03 – Slujește-l pe aproapele tău în nevoia lui – Luca 10:25-37(v. 33-34);
 21.03 – Rebeca, dispusă să slujească – Geneza 24:10-27 (v. 14);
 28.03 – Fii rob credincios și înțelept – Matei 24:36-51 (v. 45-46).

Când toate trec, când toate pier, ridică-ți ochii către cer...
Când totu-i pulberii supus, privește numai la Isus...
Sub soare-i jale și apus, Isus rămâne-n veac ISUS...
Ca trâmbița-i Cuvântul Lui, El dă lumină orișicui...
Și veștejirea de sub soare, în veci să nu te înfioare...
Când toate trec, când simți că treci, Cu Domnul tu rămâi în veci.

Versuri din poezia Când toate trec, când toate pier de Constantin GORAN

Fii dedicat în reabilitarea celor pierduți
Filimon v.7

Dacă mă socotești dar ca prieten al tău, primește-l ca pe mine însumi.

Epistola către Filimon este o scurtă epistolă prin care apostolul Pavel cere preaiubitului Său tovarăș de lucru, care era în Colose, să se ocupe de Onisim. Onisim fusese un rob al lui Filimon care a fugit de la stăpânul lui, după ce se pare îi furase o anumită sumă de bani. Onisim a ajuns la Roma ca fugar, unde se pare a fost reținut de autoritățile Romane și băgat și el la închisoare. Aici s-a întâlnit cu Pavel, care era și el deținut. Pavel l-a cunoscut astfel pe Onisim, i-a vestit Evanghelia și el a fost convertit (v. 10). El a ajuns acum un om nou, un om folositor de data aceasta (v. 11). Deși Onisim îi devenise acum folositor apostolului, totuși Pavel îl trimite înapoi la stăpânul lui, Filimon. Relația dintre cei doi (stăpân și rob) trebuia restaurată. Pavel înțelege că era foarte dificil ca relația dintre ei să fie reparată așa că apostolul îi trimite această epistolă lui Filimon, prin care pledează pentru Onisim. El a devenit un om nou, și putea fi folositor lui Filimon în noua postură de creștin (v. 15-16). Mai mult, pentru a-l ajuta pe Filimon să-l primească pe Onisim, Pavel se angajează să plătească el prejudiciul pe care i l-a adus robul lui (v. 17-19).

Epistola pune în valoare măiestria lui Pavel pentru a-l convinge pe Filimon să-l primească înapoi în dragoste pe robul lui care-i crease probleme. Pavel nu-i poruncește lui Filimon (deși putea să o facă, ca și apostol), ci îl roagă foarte frumos (v. 8-11). Pavel se angajează să-l plătească el daunele pe care Onisim le-a făcut (v. 18-19). Pavel folosește cuvinte deosebit de apreciative la adresa lui Filimon, cât și la adresa lui Onisim; prin ele caută să-l convingă pe Filimon ca, nu numai să-l primească înapoi pe Onisim dar și să caute să-l iubească în Cristos. Epistola ne arată că suntem datori să-i iertăm în Cristos pe cei ce ne-au greșit, să-i iubim așa cum Cristos ne-a iubit și, mai mult, să lucrăm la restaurarea celor ce fuseseră căzuți. Pentru aceasta noi avem nevoie de a-L cunoaște bine pe Cristos și harul pe care îl avem în El și să ne lăsăm umpluți de dragostea cu care Dumnezeu ne iubește pe noi în Cristos (vezi Rom. 5:5-10; Col. 3:14).

1. Ești mântuit pentru a-I aparține Domnului, și pentru a fi plin de râvnă pentru fapte bune

Așa ne spune Zaharia în cântarea lui de laudă în Luca 1:72-75. El spune că mântuirea lui Dumnezeu este deplină prin aceea că, „după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică, trăind înaintea Lui în sfințenie și neprihănire, în toate zilele vieții noastre”. Noi nu am fost mântuiți să fim liberi de orice responsabilitate sfântă și să facem ceea ce vrem noi. De fapt, cea mai mare binecuvântare o experimentăm în supunere față de Domnul și în împlinirea voii Sale (vezi Tit 2:14). Pe de altă parte, deși suntem mântuiți prin har, prin credință, nu prin fapte, totuși omul mântuit trăiește împlinind faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit ca să umblăm în ele (Efes. 2:10). Apostolul Pavel are o rugăciune pentru preaiubiutul lui tovarăș de lucru, Filimon: „pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și dragostea față de toți sfinții, Îl rog (pe Dumnezeu) ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Cristos” (v. 5-6). Pentru că Filimon este mântuit prin credința în Cristos atunci este evident că

Rugăciune pentru bătrâni și

bolnavi: Familii: Camen C-tin și Maria, Danciu Ioan și Florica, Fătu Nicolae și Stana.

Surori: Alexiu Vasilica, Armeanu Elisabeta, Baban Antonina, Bâgu Maria, Bratu Aurelia, Caranfil Valentina, Duliga Tântica, Focșeanu Valeria, Gheață Maria, Gheorghiu Maria, Grigoraș Ana-Maria, Ilea Lucica, Iordache Steluța, Lisenco Victoria, Mihăilescu Aneta, Moldoveanu Sanda, Nicolin Viorica, Sbângu Aurica, Stănescu C. Mariana, Șulean Doina, Untaru Elena, Vidican Viorica, Voicu Elisabeta.

Frați: Pascale Ioan, Bălan Gino, Bogdan Gh., Cazacu Daniel, Cătrună Anghel, Crihan Luca, Gherman Ghe., Lopățică Ghe., Marcu Ioan, Nicola Cornel, Răchită Marin, Socol Neagu, Vlăsceanu Florin.

Frați și surori bătrâni: **Surori:** Baltac Elena, Dăduică Floarea, Frățiloiu Margareta, Graur Olga, Leța Maria, Paraschiv Ana, Păcuraru Emilia, Petrescu Maria, Preda Emilia.

Frați: Jurcă Constantin, Fulea Emanoil, Silivestru Ștefan.

Anunțuri:

- Programul serviciilor divine ale Bisericii, este următorul;
  - Duminică dimineața, de la orele; 08:45 – 10:15, și de la; 11:00 – 12:30.
  - Duminică seara, de la orele 17:00 – 18:30
- Fanfara va aduce laudă Domnului pe data de 14 Martie în programul de după-amiază.

"LA MULȚI ANI" pentru sărbătorii din luna: **Martie**

Tudor Mihaela	02	Dumitru Petruța	12
Zadic Ioan	02	Moraru Dantes	12
Leța Maria	03	Băjenaru Radu	13
Sintea Aurelia	04	Crihan Luca	14
Dumitru Lidia	06	Crihan Gheorghe	15
Fulea Emanoil	06	Caranfil Valentina	16
Bos Ioana	07	Dumitrașcu David	17
Boghean Beatrice	08	Vlăsceanu Delia	18
Holhoș Corneliu	08	Cucuveanu Nastasia	24
Bălan Luminița	09	Nicola Gabriela	24
Crihan Melentina	09	Condrea Ligia	27
Voicu Elisabeta	10	Camien Simion	29
Banu Cornelia	11	Stăncioi Ioan	30
Ilașcă Doina	11		

"... dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, (...), îți voi lungi zilele."

1 Împărați 3:14

crediința lui, fiind vie, se manifestă prin faptele ascultării credinței (vezi Rom. 1:5). Dragostea și nădejdea în Cristos însoțesc de la sine credința în Cristos. Ei bine, pe această bază, Pavel îndrăznește să-l roage pe Filimon să se ocupe în mod concret de Onisim (v. 10). Orice poruncă, sau rugămintă, sau cerere de a face ceva anume, adresate copiilor lui Dumnezeu nu sunt deloc cerințe anormale sau imposibil de îndeplinit, pentru că în cel mântuit Duhul Sfânt face ca orice cerință în voia Domnului să fie ca ceva normal de realizat (vezi Evrei 8:8-11; vezi și Filip. 4:8-9). Pe de altă parte, Pavel cunoaște viața lui Filimon. A aflat despre trăirea lui în dragoste pentru că mărturia vieții sale era puternică – „inimile sfinților au fost înviorate prin tine” (v. 7), declară Pavel. Iată de ce Pavel are deplină libertate să-i adreseze lui Filimon dorința sa (v. 8-11) și este sigur, chiar dinainte de a citi Filimon scrisoarea lui, că el îi va îndeplini dorința (v. 21). Așadar, viața unui om mântuit de Cristos, care a ales să rămână în Cristos, este un om care are un mod de viață care nu poate fi decât o viață dedicată lui Cristos și o viață plină de fapte bune, pentru că el umblă în acestea (Efes. 2:10). Un asemenea om, atunci când este solicitat să facă ceva anume, va răspunde cu toată dedicarea la această chemare.

2. Implică-te în recuperarea celor pierduți, pentru că pentru ei amurit Cristos și restaurarea lor va aduce glorie Domnului

De ce apostolul Pavel i-a vestit Evanghelia lui Cristos lui Onisim, atunci când l-a întâlnit în închisoare? Pentru că s-a simțit dator să i-o vestească (Rom. 1:14); pentru că Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecărui om care crede – indiferent de felul acestuia (Rom. 1:16-17); și pentru că avea o dorință arzătoare să vestească Evanghelia (Rom. 1:15). Dumnezeu a lucrat convertire în viața lui Onisim și astfel el a devenit un om mântuit. Numai că acest nou statut al lui impunea să umble de acum în faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru el (Efes. 2:10). Onisim era acum dator să restaureze relația sa ruptă cu stăpânul lui, Filimon. Ba chiar avea datoria să rezolve și problema prejudiciului lui Filimon. Mai mult, Onisim era chemat să-l slujească pe Filimon cu mult mai multă dedicare decât o făcuse înainte ca un om fără Cristos (v. 15-16). Problema însă era foarte mare pentru Onisim. Îl va ierta stăpânul lui? Îl va primi înapoi? Desigur, Filimon era chemat de Dumnezeu să-l ierte pe cel care i-a greșit (Mat. 6:14-15). Dar era foarte greu pentru Filimon să mai aibă încredere în fostul lui rob, Onisim. Apoi, va reuși el să rezolve prejudiciul pe care l-a adus stăpânului său? Onisim nu avea, se pare, deloc resurse. Iată însă că harul lui Dumnezeu este mare pentru Onisim, cât și pentru Filimon. Acest har vine pentru ambii prin Pavel. Pavel îi face lui Filimon o rugămintă irezistibilă. Îi spune lui Filimon că Onisim este acum un tânăr convertit. Pavel însuși garantează pentru Onisim (v. 10-11). Mai mult, Pavel îl trimite pe Onisim la Filimon într-un mod cu totul special, ca pe un fel de ambasador al apostolului, nu doar că îl trimite pe acesta să rezolve singur problema cu stăpânul său. Pavel îl trimite pe Onisim la Filimon cu o sarcină și o ofertă clare: să-i fie folositor lui Filimon. Pavel putea să se folosească el însuși de Onisim, avea chiar nevoie de el, dar i-l trimite lui Filimon, pe Onisim care devenise „inima mea”; Onisim cu siguranță îi va fi acum de mare folos stăpânului lui (vezi v. 11-17). Filimon putea să aprecieze el însuși că aceste cuvinte vin chiar din gura lui Pavel. Aici avem, într-un fel, confirmarea afirmației despre dragoste că ea „crede totul” (1 Cor. 13:7). Am putea spune că Pavel, prin natura chemării și slujirii sale (apostol al lui Cristos) era un om plin de înțelepciune, matur în gândire și care nu face declarații frumoase fără acoperire. Ușor putem face declarațiile cele mai frumoase și convingătoare (suntem chiar și poeți în această privință). Dar să crezi totul când este vorba despre un tânăr, care a avut un trecut nedemn, aceasta pare a fi o mare naivitate. Însă, desigur, Pavel nu a fost un naiv. El a crezut cuvântul Domnului. O persoană cu adevărat convertită prin Evangheliile poate deveni, în dragoste, un om demn de încredere (vezi v. 11). Pavel credea în puterea transformatoare a Evangheliei lui Cristos nu într-un om. Iată deci motivul, printre altele, a pledoariei lui Pavel către Filimon, pentru restaurarea lui Onisim. Dumnezeu este Cel care asistă procesul restaurării unui om care este în Cristos. În numele dragostei lui Cristos îl roagă Pavel pe Filimon să-l primească pe Onisim ca pe un frate în Domnul, ca pe însuși Pavel (v. 15-17). Pavel îl roagă pe Filimon, să-l asculte în ceea ce-l privește pe Onisim, ca și cum i-ar face lui însuși un bine (v. 20). În aceste condiții desigur Filimon nu va avea nici o rețineră să împlinească dorința și cererea apostolului Pavel. Procesul recuperării celor pierduți nu este un proces omenesc, în care omul se implică doar cu resursele sale limitate. Dar nici nu este un proces în care Dumnezeu, prin lucrarea Sa exclusivă, se implică fără colaborarea cu omul. Procesul recuperării spirituale este un proces divino-uman în care „noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu” (1 Cor. 3:9; vezi 1 Cor. 3:5-9; 2 Cor. 5:19-20). În acest fel noi putem înțelege ce reprezintă

umblarea în faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele (Efes. 2:10). Dumnezeu ne cheamă la slujire, ne echepează cu tot ce avem nevoie pentru acea slujire și ne dă tot ce privește viața și evlavia în Cristos (1 Cor. 12:4-11; Efes. 4:11-16; 2 Pet. 1:2-4; vezi și cerințele lui Dumnezeu pentru viața și slujirea noastră pe pământ ne sunt date în acest context al conlucrării lui Dumnezeu cu noi – 2 Pet. 1:2-7). Trebuie să mai înțelegem ceva. Scopul mântuirii oamenilor și a restaurării spirituale a lor, prin slujirea noastră prin harul lui Dumnezeu, este în primul rând gloria lui Dumnezeu. Baza mântuirii și restaurării lor spirituale este întotdeauna moartea jertfitare a lui Cristos. Așadar, de ce să ne implicăm în restaurarea altora? Pentru că Cristos a murit pentru ei și pentru că astfel Dumnezeu este glorificat. Și dacă Dumnezeu Și-a trimis propriul Său Fiu ca să moară pentru păcătoși și dacă scopul Lui este glorificarea Numelui Său, nu va face El totul pentru restaurarea celor pierduți? Nu ne va da El tot ceea ce avem nevoie pentru ca să fim conlucrători cu El? Aceste considerații au stat la baza pledoariei pline de ardoare a lui Pavel, atunci când i-a cerut lui Filimon să se ocupe de restaurarea lui Onisim. Aceste considerații trebuie să stea și la baza lucrării noastre de restaurare a celor pierduți.

3. Implică-te cu jertfă în restaurarea celor pierduți, pentru că răsplătirea pentru tine va fi mare

Implicarea noastră ca și credincioși în restaurarea celor pierduți va aduce o mare răsplătire din partea Domnului, nu numai aici pe pământ ci și în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu. În plan pământesc, Filimon este asigurat de Pavel că va avea o binecuvântare deosebită, în cazul în care îl va primi cu dragoste pe Onisim. Onisim îi va fi folositor lui Filimon (v. 11). Atunci când Onisim era rob la Filimon, acesta era necredincios. Nu știm ce beneficii a avut Filimon prin slujirea lui Onisim, însă Pavel îi spune că „altădată ți-a fost nefolositor” (v. 11). Dar, în calitatea lui de credincios, Onisim cu siguranță îi va fi folositor lui Filimon. Onisim îl va sluji pe Filimon nu doar că-i va fi rob în continuare; el îl va sluji pe stăpânul lui cu dragoste și recunoștință, cu întreaga lui dedicare. Pavel îi mai spune lui Filimon că îl va avea pe Onisim lângă el „nu doar ca pe un rob ci mult mai presus decât pe un rob: ca pe un frate preaiubit (v. 16). Așadar, Filimon va câștiga nu doar un rob pe care îl pierduse; el va câștiga un frate și prieten adevărat prin restaurarea lui Onisim. Când însă este vorba despre câștigul spiritual și veșnic, Filimon va fi binecuvântat, datorită lui Onisim, într-un mod dincolo de ceea ce el poate să-și închipuie. Filimon își va face în Onisim un prieten care îl va primi în cortul său veșnic (Luca 16:9). Dar, mai mult, Domnul Însuși îl va primi pe Filimon în moștenirea veșnică a Împărăției Sale pentru că binele făcut lui Onisim înseamnă de fapt un bine făcut Domnului Însuși (vezi Mat. 25:31-40). Dar binecuvântările lui Filimon nu se vor opri aici. Onisim, care a devenit folositor prin mântuirea ce a primit-o de la Domnul, prin vestirea Evangheliei din partea lui Pavel (v. 11) va spori în calitatea sa de „folositor”, devenind folositor multora. Și binecuvântările revărsate prin ceea ce va rodi Onisim se vor răsfrânge și asupra lui Filimon, care îl va primi cu dragoste și îl va ajuta în lucrarea pe care el o va face față de alții. Va fi astfel o revărsare abundentă de binecuvântare, datorită binelui pe care Filimon îl va face lui Onisim. Desigur se vor adăuga și cununile care îi vor aștepta în ziua judecării pe cei ce au slujit pe Domnul slujind altora (vezi 2 Tim. 4:7-8). Dacă un pahar de apă rece dat unui ucenic însetat va fi răsplătire de Domnul (Mat. 10:42), cu siguranță un om ca și Filimon va fi răsplătit din plin de Domnul prin ceea ce va face celui care are nevoie de ajutor. Dumnezeu va răsplăti cu adevărat pe credincioșii Lui (Luca 19:16-17). Binecuvântările și răsplătirile din partea Domnului, pentru o slujire dedicată, în dragoste, în vederea restaurării spirituale a celor pierduți, nu pot fi măsurate în valori pământești. De aceea, să ne implicăm în restaurarea spirituală a celor pierduți, pentru că ceea ce cheltuim sau sacrificăm în slujirea pentru Domnul este infinit mai puțin decât ceea ce vom câștiga din partea Domnului. Trebuie să mai menționăm un lucru. Pavel a lucrat la convertirea lui Onisim și la convingerea lui Filimon, pentru ca el să continue lucrarea în viața lui Onisim, lucrare începută de Pavel. Putem spune că Filimon a fost cooptat în lucrarea lui Pavel, când a fost vorba despre restaurarea lui Onisim. La fel se întâmplă și cu toți credincioșii care Îl slujesc pe Domnul în lucrarea Lui. De fapt este lucrarea Domnului, nu este lucrarea noastră. Domnul Isus a spus ucenicilor Săi (Ioan 4:34-42) că ei vor intra în lucrarea care nu este a lor, nu ei au început-o, dar binecuvântările pentru o lucrare bună în ochii Domnului se vor revărsa peste toți cei implicați în lucrare (asupra Domnului și asupra slujitorilor Lui – nimeni nu va fi uitat). Aceasta trebuie să ne încurajeze pe noi toți care Îl slujim pe Domnul în lucrarea Lui. Succesul și binecuvântarea lucrării făcute, depinde de harul Domnului, de ceea ce El lucrează, cât și de toți slujitorii care contribuie la împlinirea lucrării (vezi și 1 Cor. 3:5-9; 15:10).